

Článek 12.

Vývoz, dovoz a průvoz melasy a osmozové vody.

Melasu a osmozovou vodu z celního cizozemského lze dovážeti toliko s povolením úřadu pro zahraniční obchod a prostřednictvím komise. Komise má právo melasu a osmozovou vodu, jež byla třetími osobami proti tomuto předpisu dovezena, dáti pod závěru a převzítí ji z tuzemského skladu za cenu původní, je-li však tato cena vyšší než přejímací cena v čl. 9. stanovená, za přejímací cenu.

Prodávati melasu a osmozovou vodu k vývozu a vyvážeti je přes celní čáru, šetří-li se platných předpisů a omezení, lze toliko s povolením úřadu pro zahraniční obchod a prostřednictvím komise samotné nebo na základě příkazu od ní uděleného. Komise vyžádá si dříve, než se uzavrou dotyčné smlouvy, svolení úřadu pro zahraniční obchod a ministerstva pro zásobování lidu.

Dojde-li melasa anebo osmozová voda z cizozemského průvozem, jsou majitelé nebo držitelé, jakož i všechny dopravní, překládáním, uložením nebo jinakou manipulací pověřené osoby povinny oznámiti to neprodleně Československé komisi melasové.

Článek 13.

Vývozní a dovozní povolení.

Ministr pověřený vedením úřadu pro zahraniční obchod může pověřiti komisi povolováním vývozu a dovozu melasy a osmozové vody.

Vývozní a dovozní povolení na melasu a osmozovou vodu vydává se na zvláštních formulářích.

Z vývozních a dovozních povolení vybírá komise poplatky až do výše $\frac{1}{2}\%$ z hodnoty zboží na účet kupce a odvádí tento poplatek úřadu pro zahraniční obchod.

Článek 14.

Způsob činnosti Československé komise melasové.

Československá komise melasová jest oprávněna svěřiti provádění čistě obchodní činnosti jí náležející a obstarávání své kancelářské agendy osobě třetí neb odborné firmě, která tuto činnost bude vykonávati pod dozorem komise a které v této vlastnosti přísluší práva a náležitosti povinnosti veřejného orgánu (čl. 3., odst. 4.).

Článek 15.

Komisionářské poplatky a provise.

Dosavadní smlouvy mezi cukrovary a jejich komisionáři a agenti zůstávají, pokud jde o komisionářské poplatky a provise, jež dlužno platiti, nedotčeny.

Článek 16.

Přestupky, trestání politickými úřady.

Přestupky tohoto nařízení, rovněž i každé spolupůsobení při zmaření závazků stanovených v tomto nařízení, pokud nemají býti potrestány trestním soudem, trestají politické úřady I. stolice, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnosti pokutou do 20.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do šesti měsíců.

Článek 17.

Počátek působnosti.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň pozbývají platnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. listopadu 1919, č. 610 Sb. z. a n., a ze dne 30. ledna 1920, č. 67 Sb. z. a n.

Článek 18.

Provedení.

Provést toto nařízení ukládá se ministrům pro zásobování lidu, financí, zemědělství, obchodu a ministru pověřenému vedením úřadu pro zahraniční obchod.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Burger v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

jako ministr obchodu a ministr pověřený vedením úřadu pro zahraniční obchod a v zastoupení nepřítomného ministra financí,

Průša v. r.

Husák v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Fainor v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Procházka v. r.

Čís. 620.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 16. listopadu 1920,

jmž se stanoví prodejní ceny lihu a lihovin.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

I. Prodejní ceny lihu čistého.

§ 1.

Nejvyšší cena zdaněného čistého pitného lihu při dodávce v sudech s obsahem nad 500 litrů jest 3920 Kč za hektolitr alkoholu absolutního bez sudu.

Tato základní cena zvyšuje se při dodávce v sudech obsahujících:

přes 300 litrů do 500 litrů o Kč 5.—

" 200 " " 300 " " " 10.—

" 100 " " 200 " " " 15.—

za hektolitr alkoholu absolutního.

Při výpravě ze soukromého volného skladiště s rafinerií místně nespojeného jest majitel skladiště oprávněn k těmto cenám připočítati skutečný náklad dovozu z rafinerie do svobodného skladiště a schodek dopravní. Tato přírážka musí býti v účtu zvláště označena.

§ 2.

Pro dodávky 100 litrů a méně stanoví se cena zdaněného čistého lihu pitného takto:

a) při množství přes 25 litrů až do 100 litrů Kč 40·20 za litr absolutní bez nádoby;

b) při prodeji v množství větším než 5 litrů až do 25 litrů Kč 41·20 a

c) při prodeji 5 litrů a méně Kč 42·80 za prostorový litr o 94 obsahových procentech alkoholu bez nádoby.

§ 3.

Alkoholový obsah čistého pitného lihu musí činiti při množství přes 25 litrů nejméně 95 procent, při množství pod 25 litrů nejméně 94 procent.

§ 4.

Nejvyšší cena čistého lihu daněprostého pro spotřebu tuzemskou při dodávce v sudech s obsahem nad 500 litrů jest:

a) k účelům vědeckým Kč 1200.—

b) k účelům průmyslovým (ke zvláštní denaturaci v podniku odběratele) Kč 1200.—

c) k výrobě octa Kč 1000.—

za hektolitr alkoholu absolutního.

Tyto základní ceny zvyšují se při dodávce v sudech neb nádobách pod 500 litrů obsahu poměrně dle §§ 1 a 2.

II. Prodejní ceny lihu denaturovaného.

§ 5.

Nejvyšší cena lihu denaturovaného ve velkém, t. j. při celkové dodávce přes 500 litrů jest:

a) za lih denaturovaný obecným prostředkem denaturačním k pálení a svícení pro domác-

nosti, lékárny, nemocnice a účele obecné, dále pro maloživnostníky, kteří nespotřebují ročně více než 300 litrů Kč 500.—

b) za lih denaturovaný prostředkem obecným (denaturační směsí) neb zvláštním (dřevitým lihem neb denaturačním olejem) pro živnostníky s roční spotřebou nad 300 litrů, pro průmyslové podniky vůbec, dále k pohonu Kč 1200.—

za hektolitr alkoholu absolutního, včetně denaturačních prostředků a kontrolního poplatku.

Tyto základní ceny zvyšují se při dodávce pod 500 litrů takto:

nad 200 litrů do 500 litrů o Kč 10.—

" 100 " " 200 " " " 20.—

" 25 " " 100 " " " 30.—

§ 6.

Pro drobný prodej denaturovaného lihu k účelům uvedeným v § 5 a) v množství pod 25 litrů platí tyto nejvyšší ceny:

za objemový litr Kč 6·20

za půl litru " 3·20

za čtvrt litru " 1·70

za osminu litru " —·90

bez nádoby.

Lih k pálení v drobném prodeji musí obsahovati nejméně 90 objemových procent alkoholu.

§ 7.

Ceny stanovené v paragrafech předcházejících rozumějí se při výpravě z rafinerie, volného skladiště nebo denaturovny dle úředního zjištění při výpravě zboží, při výpravě z jiných skladišť dle zjištění při expedici, za hotové bez případných zemských neb městských dávek a zasilá-li se drahou, s bezplatným dodáním do podací stanice rafinerie, skladiště nebo denaturovny.

III. Prodejní ceny lihovin.

§ 8.

Nejvyšší cena za objemový litr tuzemského rumu s obsahem nejméně 40 procent alkoholu jest, ať se dodává v sudech neb v jiných nádobách:

a) při dodávce větší než 1 litr Kč 21·50 za litr,

b) v drobném prodeji:

nad 1/2 litru do 1 litru Kč 25·50 za litr,

za půl litru " 15.—

za čtvrt litru " 7·50

za osminu litru " 3·80

§ 9.

Mimo tuzemského rumu 40procentního (§ 8) dovolen jest prodej rumu s obsahem alespoň 60% alkoholu v lahvích o 1 litru obsahu za tyto nejvyšší ceny:

v drobném prodeji včetně láhve Kč 42.—
pro překupníky včetně láhve „ 36.—
za těchto podmínek:

Láhve musí být opatřeny nálepkou, nesoucí
nápadným tiskem provedené označení:

„1 litr rumu 60 procentního
za maximální cenu prodejní Kč 42.—
včetně láhve“

a konečně označení výrobce rumu.

§ 10.

Nejvyšší cena za objemový litr výčepní kořalky s obsahem nejméně 20 procent alkoholu jest, ať se dodává v sudech neb v jiných nádobách:

- a) při dodávce v celkovém množství
přes 1 litr Kč 10.75
b) v drobném prodeji:
nad půl litru do 1 litru . . Kč 12.75 za litr,
za půl litru „ 7.50
za čtvrt litru „ 3.75
za osminu litru „ 1.90

§ 11.

Nejvyšší ceny 40 procentního tuzemského rumu (§ 8) a 20% výčepní kořalky (§ 10) rozumějí se ze závodu prodávajícího bez případných zemských neb městských dávek, bez lahvi neb sudů a bez obalu. Takovéto přírázky musí být i v účtě zvlášť označeny.

§ 12.

Výrobci lihovin a živnostníci, kteří líh a lihoviny prodávají, musí stanovené nejvyšší ceny s udáním povinného obsahu alkoholu ve své prodejní místnosti označiti na nápadném místě čitelným písmem.

IV. Předpisy pro výrobu a prodej lihovin.

§ 13.

Výroba a prodej tuzemského rumu, obsahujícího méně než 40 procent alkoholu, jakož i výčepní kořalky, obsahující méně než 20 procent alkoholu jsou zakázány.

Výrobci lihovin jsou povinni zpracovati polovici každého přídelu líhu na lihoviny v §§ 8 a 10 uvedené (40procentní tuzemský rum a 20procentní výčepní kořalku) a smějí tudíž pouze z druhé polovice přídelu lihového vyráběti rum 60procentní neb lihoviny jiné.

§ 14.

Dozorem nad dodržováním ustanovení §§ 8 až 13 u výrobců, prodávaců a výčepníků zboží

označeného v uvedených paragrafech pověřeno jest ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s Československou komisí lihovou.

Výrobci, prodáváci a výčepníci zboží vyznačeného v těchto paragrafech jsou povinni, aby kontrolním orgánům, ustanoveným ministerstvem pro zásobování lidu neb Československou komisí lihovou dovolili vstoupiti do výrobních, výčepních i prodejních místností, dále aby připustili vzeti vzorků z pohotových zásob. Na zvláštní písemné zmocnění, vydané pro každý jednotlivý případ ministerstvem pro zásobování lidu neb Československou komisí lihovou, mohou tyto kontrolní orgány nahlížeti i do obchodních knih a záznamů, pokud tyto s výrobou, prodejem nebo výčepem lihovin souvisejí.

Kontrolním orgánům jest šetřiti ustanovení druhé věty §u 8 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n.

Náklady s těmito úředními výkony spojené hradí výrobce, po případě prodávac neb výčepník, pokud bude prokázáno, že nevyhověl ustanovením tohoto nařízení.

V. Závěrečná ustanovení.

§ 15.

Dodávkové smlouvy uzavřené na základě dohod sádních nejvyšších prodejních cen, stanovených nařízením vlády republiky Československé ze dne 2. března 1920, č. 127 Sb. z. a n., se zrušují, pokud nebyly splněny a pokud se nejedná o dodávky do ciziny.

§ 16.

Z výtěžků takto státu plynoucích vyhrazuje se částka do 60 milionů Kč ministerstvu zemědělství na zvelebení zemědělské výroby (opatření strojových hnojiv). Příslušné částky buďtež odváděny ministerstvu zemědělství Československou lihovou komisí měsíčně pozadu poměrně dle odbytu líhu v tom kterém předcházejícím měsíci, počínaje listopadem 1920, v poměru $\frac{2}{11}$ pro ministerstvo zemědělství k $\frac{9}{11}$ pro přeplatkový fond ministerstva financí.

§ 17.

Přestupky tohoto nařízení, pokud dle platných zákonů nepodlébají vyšším trestům, trestají politické okresní úřady, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnosti pokutou až do Kč 20.000.— neb vězením až do 6 měsíců.

§ 18.

Toto nařízení nabývá účinnosti dne 16. listopadu 1920 pro celé území Československé republiky. Zároveň zrušuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. března 1920, č. 127 Sb. z. a n.

§ 19.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí a ministr pro zásobování lidu.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Dr. Burger v. r.

Dr. Hptowetz v. r.,

jako ministr obchodu a ministr pověřený vedením úřadu pro zahraniční obchod a v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Průša v. r. Dr. Šusta v. r.

Dr. Fatka v. r. Dr. Fainor v. r.

Dr. Kovařík v. r. Husák v. r.

Dr. Gruber v. r. Dr. Brdlík v. r.

Dr. Procházka v. r.

Čís. 621.

**Vyhláška ministra vnitra v dohodě
s ministrem financí a ministrem
spravedlnosti
ze dne 15. listopadu 1920**

o tom, které obce jsou pověřeny vyměřováním a vybíráním zemské a obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Dle ustanovení § 15 nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1920, č. 545 Sb. z. a n., se vyhláší:

1. Zemský výbor moravský přenesl s výhradou svého dozoru do odvolání na tyto obce vyměřování a vybírání zemské a obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí: Brno, Jihlavu, Olomouc, Mor. Ostravu, Prostějov, Přerov, Přívoz n. O., Svitavy, Vítkovice a Znojmo.

2. Zemský správní výbor v Čechách přenesl s výhradou svého dozoru do odvolání vyměřování a vybírání zemské a obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí až do konce roku 1920 na ony obce, jež až dosud samy ve smyslu § 16 dřívějšího řádu o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (příloha 2. čís. patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 z. z.) dávku vyměřovaly a vybíraly.

3. Obce zmíněné v odst. 1. a 2. vyměřují a vybírají dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí ohledně všech nemovitostí, které leží úplně v obvodu obce.

4. Ve všech ostatních případech vybírají a vyměřují dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku úřady uvedené v odst. 1. §u 15 nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1920, č. 545 Sb. z. a n.

Černý v. r.

Čís. 622.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 19. listopadu 1920**

o ceně marmelády a povidel z kampaně 1920/1921.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Při prodeji marmelády a povidel z kampaně roku 1920/21 pro tuzemský konsum nesmějí býti překročeny tyto ceny:

Výrobní cena

marmelády jemné (meruňkové, rynglové, rybízové atd.)	Kč 15.—
marmelády jemné (borůvkové a šíp- kové)	14.50
marmelády konsumní	9.60
slazených povidel	10.60
neslazených povidel	9.40
franko stanice nakládací.	

Velkoobchodní cena

marmelády jemné (meruňkové, rynglové, rybízové atd.)	Kč 15.80
marmelády jemné (borůvkové, šíp- kové)	15.30
marmelády konsumní	10.10
slazených povidel	11.10
neslazených povidel	9.90
franko skladiště velkoobchodníka.	

Maloobchodní cena

marmelády jemné (meruňkové, rynglové, rybízové atd.)	Kč 18.—
marmelády jemné (borůvkové, šíp- kové)	17.50
marmelády konsumní	11.60
slazených povidel	12.60
neslazených povidel	11.40

Ceny platí ve všech případech za 1 kg čisté váhy včetně obalu a včetně daně z obratu.

Výrobcům je dovoleno při prodeji až do 500 kg výrobků přímo z továrny účtovat cenu velkoobchodní.

§ 2.

Nařízení toto vztahující se na celé státní území republiky nabývá účinnosti, pokud se cen výrobních týče, dnem vyhlášení, pokud se cen velkoobchodních a maloobchodních týče, dnem 15. prosince 1920. Zároveň pozbývá platnosti § 10 vládního nařízení ze dne 6. července 1920, č. 425 Sb. z. a n., o zpracování ovoce a hospodaření ovocnými výrobky v zásobovacím období 1920/1921.